

Uchwała nr 21I/2020

Rady Naukowej Instytutu Nauk Prawnych
z dnia 22 stycznia 2020 roku

o nadaniu Pani dr Katarzynie Nazar stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie nauki prawne.

Na podstawie art. 18a ust. 11 ustawy z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz stopniach i tytule w zakresie sztuki z późniejszymi zmianami w związku z art. 179 ust. 1 ustawy z dnia 3 lipca 2018 r. Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce oraz na podstawie z §39 ust.2 pkt. 2 Statutu Uniwersytetu Marii Curie – Skłodowskiej uchwalonego przez Senat Akademicki UMCS w dniu 29 maja 2019 r. uchwała się, co następuje:

§ 1

Na podstawie wyników głosowania tajnego, zawartych w protokole Komisji skrutacyjnej z dnia 22.01.2020 roku Rada Instytutu Nauk Prawnych Uniwersytetu Marii Curie – Skłodowskiej w Lublinie postanawia nadać Pani dr Katarzynie Nazar stopień doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie nauki prawne.

Protokół Komisji skrutacyjnej oraz lista obecności uprawnionych do głosowania stanowią integralną część niniejszej uchwały.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Dyrektor Instytutu Nauk Prawnych

Prof. dr hab. Leszek Leszczyński

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 16 ust. 1 ustawy z 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (tj. Dz.U. z 2017 r., poz. 1789 ze zm.), zwanej dalej „ustawą”, w związku z art. 179 ust. 2 ustawy z 3 lipca 2018 r. – przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. z 2018 r., poz. 1669), stopień doktora habilitowanego może zostać nadany osobie, która posiada stopień doktora oraz osiągnięcia naukowe uzyskane po otrzymaniu stopnia doktora, stanowiące znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny naukowej, oraz wykazuje się istotną aktywnością naukową. Osiągnięciem tym może być dzieło opublikowane w całości lub w zasadniczej części albo cykl

publikacji powiązanych tematycznie (art. 16 ust. 2 pkt 1 ustawy z 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki). Kryteria oceny dorobku naukowo-badawczego habilitanta określa ponadto § 4 rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z 1 września 2011 r. w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego (Dz.U. nr 196, poz. 1165), natomiast kryteria oceny dorobku dydaktycznego, popularyzatorskiego oraz w zakresie współpracy międzynarodowej precyzuje § 5 powołanego rozporządzenia.

Uwzględniając pozytywną opinię Komisji Habilitacyjnej powołanej przez Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów 8 stycznia 2020 r., bazującą na recenzjach dorobku naukowego, dydaktycznego i popularyzatorskiego sporządzonych przez dr. hab. Marka Kulika, prof. UMCS, dr. hab. Małgorzatę Szwejkowską, prof. AEH, i dr. hab. Joannę Misztal-Konecką, prof. KUL, Rada Instytutu Nauk Prawnych Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie uznała, że dr. Katarzyna Nazar spełniła wymogi stawiane kandydatom ubiegającym się o nadanie stopnia doktora habilitowanego.

Osiągnięciem naukowym Habilitantki w rozumieniu art. 16 ust. 2 ustawy z 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki jest dzieło opublikowane w całości w formie rozprawy pt. *Kazirodztwo. Studium prawnokarne i kryminologiczne*, Wydawnictwo UMCS, Lublin 2019.

Rozprawa habilitacyjna dr. Katarzyny Nazar jest niewątpliwie opracowaniem nowatorskim, w którym w sposób kompleksowy zostały omówione zarówno aspekty karnomaterialne, jak i kryminologiczne przestępstwa kazirodztwa.

Recenzenci w przedłożonych opiniach podkreślili znaczenie podjętej przez Habilitantkę tematyki, jednak ocena wartości naukowej monografii habilitacyjnej była zróżnicowana. Pozytywne stanowisko zajęli dr. hab. Joanna Misztal-Konecka, prof. KUL, oraz dr. hab. Marek Kulik, prof. UMCS. Dr. hab. Joanna Misztal-Konecka, prof. KUL, wskazała, że „w rozprawie habilitacyjnej poruszone zostały problemy istotne ze względów prawnych i społecznych, nie zawsze jednak rozwiązano je w sposób wystarczający (np. wpływ innych porządków prawnych na porządek polski, znaczenie elementów historycznych, systematyczna analiza wyników badań aktowych), zwłaszcza że Autorka zbyt łatwo poszerza wywód o kwestie ciekawe, ale dla samej pracy co najwyżej poboczne (rozdział VI i VIII)”. Zdaniem Recenzentki mimo to należy wskazać, że praca ta uzupełnia istniejącą lukę w zakresie kompleksowego omówienia przestępstwa kazirodztwa, stawia tezy, które mogą stanowić impuls rozwoju dyskusji naukowej i działalności ustawodawczej prowadzącej do precyzyjnego zidentyfikowania *ratio legis* penalizacji kazirodztwa.

Dr hab. Marek Kulik, prof. UMCS, podkreślił, że monografię habilitacyjną uważa za skonstruowaną poprawnie i dobrze napisaną. Zastrzegł, że podniesione w recenzji uwagi nie zmieniają jej ogólnie wysokiej oceny. Recenzent zakwestionował pogląd, że monografia w sensie dogmatycznym nie wnosi wiele do zagadnienia przestępstwa kazirodztwa (recenzja dr hab. Małgorzaty Szwejkowskiej, prof. AEH), i stwierdził, że Autorka omawia zagadnienia, których żaden komentarz nawet nie dotyka, a jej wywód ma dobrą jakość dogmatyczną. Następnie Recenzent podniósł, iż nie uważa, że istnieją większe braki bibliograficzne (recenzja dr hab. Małgorzaty Szwejkowskiej, prof. AEH). Według recenzenta Autorka powołała wszystkie prace polskie, wszystkie monografie i komentarze niemieckie, austriackie i szwajcarskie, a zarzut Recenzentki dr hab. Małgorzaty Szwejkowskiej, prof. AEH, że są to prace stare, jest bezzasadny, bo nowszych nie ma. Dodał również, że Habilitantka nie powołała niemieckojęzycznych prac kryminologicznych, bo ich nie ma. W ocenie Recenzenta nie ma też wbrew twierdzeniom Recenzentki dr hab. Małgorzaty Szwejkowskiej, prof. AEH, prac anglosaskich, a prace, których powołania oczekiwałaby Recenzentka, dotyczą resocjalizacji, natomiast tematem rozprawy habilitacyjnej nie jest resocjalizacja sprawców kazirodztwa, tylko kazirodztwo jako takie.

W ocenie recenzentów dr hab. Joanny Misztal-Koneckiej, prof. KUL, oraz dr. hab. Marka Kulika, prof. UMCS, wykorzystane przez Habilitantkę metody badawcze, konstrukcja pracy oraz podstawy źródłowe nie budzą zastrzeżeń. Zaletą rozprawy jest wyraźne i wyczerpujące przedstawienie tezy badawczej. Równie kompetentnie Habilitantka określiła założenia metodologiczne. Konstrukcja pracy w pełni realizuje przedstawione we *Wstępie* założenia; odznacza się logiczną i przejrzystą konstrukcją. Rozprawa habilitacyjna dr Katarzyny Nazar to opracowanie rzetelne, przez co ma znaczący wkład w rozwój dyscypliny nauk prawnych.

Negatywne stanowisko w przedmiocie wartości naukowej rozprawy habilitacyjnej zajęła dr hab. Małgorzata Szwejkowska, prof. AEH. W ocenie Recenzentki przedstawiona we wniosku monografia autorstwa dr Katarzyny Nazar, pomimo podjęcia ważnego i niszowego tematu badawczego, z uwagi na swój schematyczny, nie zaś problemowy charakter, błędy w kompozycji oraz brak wniosków z przeprowadzonych badań empirycznych (błędnych z metodologicznego punktu widzenia) nie wnosi niczego nowego do literatury prawniczej i nie stanowi znaczącego wkładu dr Katarzyny Nazar w rozwój dyscypliny naukowej „Prawo” w rozumieniu przepisu art. 16 ust. 1 ustawy z 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki.

Zdania Recenzentów w zakresie oceny pozostałego dorobku naukowego były również podzielone. Pozytywnie dorobek ten ocenił dr hab. Marek Kulik, prof. UMCS, zaś negatywnej oceny dorobku naukowego dokonały dr hab. Joanna Misztal-Konecka, prof. KUL, oraz dr hab. Małgorzata Szwejkowska, prof. AEH. W ocenie dr hab. Joanny Misztal-Koneckiej, prof. KUL, sumaryczna ocena dorobku naukowego – obejmująca prace opublikowane po uzyskaniu stopnia naukowego doktora, z uwzględnieniem współautorstwa – nie jawi się jako wystarczająca w postępowaniu mającym za przedmiot nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego. Recenzentka wskazała, iż dorobek naukowy nie jest zbyt obszerny ilościowo ani objętościowo, zaś ponad 25% wydawnictw to publikacje współautorskie (7 z 26 artykułów i glos). Podkreśliła również, że nie umniejszając walorów naukowych przedstawionych prac, szczególności rozważań i nakładu pracy włożonego w ich przygotowanie, Habilitantka niezwykle mocno skupiła się na analizie jednej grupy przestępstw, co odbyło się kosztem poszukiwania innych interesujących pól eksploracji naukowej, których wielości w przypadku kandydata do stopnia doktora habilitowanego należy oczekiwać.

Zbliżone w ocenie negatywne stanowisko zajęła również dr hab. Małgorzata Szwejkowska, prof. AEH. Recenzentka stwierdziła, że zaprezentowany dorobek naukowy należy uznać za skromny, razi w nim schematyzm rozważań, powtarzalność wątków i komentarzowo-podręcznikowy poziom wywodów. W ocenie dr hab. Małgorzaty Szwejkowskiej, prof. AEH, w zakresie dotyczącym art. 16 ust. 1 ustawy o stopniach naukowych i § 4 rozporządzenia MNiSW z 1 września 2011 r. dorobek naukowy Habilitantki nie spełnia kryterium istotnej aktywności naukowej.

Pozytywnej oceny dorobku naukowego dr Katarzyny Nazar dokonał dr hab. Marek Kulik, prof. UMCS. Według Recenzenta prace Habilitantki ogniskują się wokół problematyki przestępstw przeciwko wolności, w szczególności groźby bezprawnej i uporczywego nękania. Niektóre z nich zbierają jednak i porządkują dotychczasowe ustalenia, natomiast inne zawierają ujęcia w pełni oryginalne.

Zdaniem dr. hab. Marka Kulika, prof. UMCS, poszerzeniem zainteresowań Habilitantki (poza zakres klasycznych przestępstw przeciwko wolności) są opracowania dotyczące przestępstw przeciwko wolności seksualnej i obyczajności, do których zaliczył – poza monografią habilitacyjną – *Analizę ustawowych znamion przestępstwa kazirodztwa*, w: *Kazirodztwo*, red. M. Mozgawa, Warszawa 2016, s. 62–79 oraz *Doprowadzenie innej osoby do uprawiania prostytucji (art. 203 k.k.)*, w: *Prostytucja*, red. M. Mozgawa, Warszawa 2014, s. 95–118 (współautorstwo: P. Kozłowska-Kalisz).

Recenzent wskazał również blok kilku publikacji dotyczących wybranych przestępstw przeciwko życiu i zdrowiu – zarówno kodeksowych, jako pozakodeksowych. Są to komentarz do ustawy o leczeniu niepłodności z 25 czerwca 2015 r.: *Pozakodeksowe przestępstwa przeciwko zdrowiu. Komentarz*, red. M. Mozgawa, Warszawa 2017, s. 111–208 oraz *Pojęcie i rodzaje eutanazji*, w: *Eutanazja*, red. M. Mozgawa, Warszawa 2015, s. 13–28; *Glosa do wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 6 sierpnia 2013 r., II AKa 118/13*, „Prokuratura i Prawo” 2016, nr 6, s. 175–184; *Crime of trafficking in gametes or embryos (Przestępstwa związane z nielegalnym obrotem komórkami rozrodczymi i zarodkami)*, „Ius Novum” 2017, nr 4, s. 58–73; *Kilka uwag na temat ustawy o leczeniu niepłodności*, w: *Odpowiedzialność w ochronie zdrowia*, red. E. Kruk, A. Wołoszyn-Cichočka, M. Zdyb, Warszawa 2018, s. 53–65.

Dr hab. Marek Kulik, prof. UMCS, wskazał również opracowania dotyczące wybranych kwestii z zakresu części ogólnej prawa karnego i prawa karnego pozakodeksowego i zaliczył je do trzeciego obszaru zainteresowań Habilitantki. Podkreślił również doświadczenie dr Katarzyny Nazar w badaniach empirycznych, wskazując przy tym, iż rozprawa habilitacyjna to jej drugie przedsięwzięcie w tym zakresie i to przedsięwzięcie bardzo udane, co z uwagi na wielkość przeprowadzonych badań i ich wieloaspektową obróbkę uzasadnia zidentyfikowanie czwartego obszaru zainteresowań – kryminologii empirycznej.

Zdaniem Recenzenta dorobek naukowy dr Katarzyny Nazar charakteryzuje dobra orientacja w literaturze przedmiotu i orzecznictwie, rzetelna relacja innych poglądów i budowanie własnego stanowiska na tle prezentacji cudzych. W zakresie metodologii działalność naukową Habilitantki odznacza stosowanie klasycznych metod interpretacji, ze szczególnym uwzględnieniem dyrektyw językowych, duże poszanowanie cudzych poglądów dogmatycznych i ostrożne formułowanie własnych. Zwraca uwagę również spora liczba glos, co stanowi wyraz wyczulenia Habilitantki na potrzeby praktyki, a także dość liczne publikacje w językach obcych. W ocenie Recenzenta osiągnięcia naukowe dr Katarzyny Nazar zarówno liczbowo, jak i merytorycznie są dość znaczne.

Należy podkreślić uczestnictwo Habilitantki w konferencjach krajowych i międzynarodowych (Lwów 2013) oraz jej wystąpienia z referatem, udział w stażach o zasięgu międzynarodowym, tj. stypendium Instytutu Maxa Planca w Instytucie Międzynarodowego i Zagranicznego Prawa Karnego we Fryburgu Bryzgowijskim (Niemcy) oraz stanowisko *visiting professor* we Lwowskim Państwowym Uniwersytecie Spraw Wewnętrznych.

Biorąc pod uwagę wartość dorobku naukowego Habilitantki, szeroki zakres jej zainteresowań naukowych, a także aktywność naukową, dydaktyczną, organizacyjną i popularyzatorską, Komisja Habilitacyjna stwierdziła, że całość dorobku naukowego dr Katarzyny Nazar stanowi znaczny wkład w rozwój nauki prawa i tym samym spełnia wymogi

określone w art. 16 ustawy z 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki.

Uwzględniając powyższe, Rada Instytutu Nauk Prawnych Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie uznała za w pełni uzasadnione podjęcie uchwały o nadaniu dr Katarzynie Nazar stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie nauk prawnych.